

in z jenu dekletum na Vuhred, na banhof, h
vnu. Ko pride v Vuhred, še le zamerka, da
dekleta ni, sta jo grede zgubila (?); kaj je za
napraviti, nazaj, pa jo klicati! Eva, Eva, so kri-
kali po lesu! Da se jednemu župniku zna tako
spoditi, kateri je v vsaki reči previden, tisto pa
se zastopim. No, mladi gospod, pa mlada frava,
kaj znaš pomagat... Eden „Somerfrischer“.

St. Martin na Pohorju. Ljubi „Stajerc! Od
vseh strani beremo poročila o pretečenih voli-
tah; sprejmi toraj tudi iz zelenega Pohorja in
sicer od odstranjenega mirnega sv. Martina
tako poročilo iz časa volitve in politikujočega
misijona. Mi živimo tukaj na mali zeleni višavi
od nekdaj v lepem miru; čudno in neverjetno
se nam je dozdevalo časa čuti in brati v
daljini se godeče politikujoče razmere, katerih
tukaj nismo vajeni bili. Dozdevale so se nam
deloma zmišljene, deloma lažnjive, prepričali pa
samo se, da je večina vse gola resnica. Tekom
časa zadnje volitve imeli smo tukaj več znanih
in neznanih obiskov, sv. misjon, pastirski list,
zborovanje itd. Slišali in poslušali smo reči, da
so nas že ušesa srbeli in bolela, kajti pohorsko
njo vajeno je le na ptičje petje, hrpuče žage
in čiste šumeče potočke. Obiskal nas je pri sv.
Martinu v spremstvu gospodov neki neznani
Pišek na binkoštni podeljek. Po službi božji se
nas je zbralo pred cerkvijo, slišali smo iz ust
gospodov prijazne govore, zlate obljube. Gg.
Pišek in neki Peter iz Slov. Bistrice obljubila
sta, da bode Pohorje med drugim prepreženo z
najlepšimi cestami, in kaj še več. Mislili smo
si, kako pridejo ti gospodje ravno ob času vo-
litve, ker jih pa drugače videti ni?! Končno
samo na predlog Petra ploskali „živijo Pišek“,
— saj ja nič ni kostalo, — gospodje so se po-
slovili in Pohorci so si mislili: z Bogom, saj
nas ne vidimo več kot zopet ob času volitve.
V poznejšem času prišel je v sv. Martin tudi
od nekdaj znani Kresnik, ali kakor mu Pohorci
pravijo Ludvik; povabil nas je v gostilno g. Po-
tlesnika ter nam tam razlagal svoje mnenje;
razlagal nam je natančno zdajni politični žalostni
polažaj in trdil da ni upati pri teh nesrečnih
narodnih hujskarijah na boljše čase, pač pa na
hujše, dokler se vsi kmetje brez ozira na po-
litično mnenje in narodnost ne združijo zoper
kmetijske roparje in izsesalce. Slišali smo potem
o cerkvi tudi pastirski list. Več kot za sveto
vero brigal se je isti za volitve in sploh za po-
litiko. Med drugimi političnimi nazori prigovarjal
je ta pastirski list v celi vsebini, da ja naj
boljše volitvi pri volitvi samo le katoliškega
morda za državnega poslanca, da namreč preti
sveti veri pogin. Pogovarjali smo se in premiš-
ljali, kaj to nasilno branje neki pomeni. Pišek
in Kresnik sta gotovo krščanska moža, in kak
kotji nekrščanski pri nas ne kandidira, to pri-
gvarjanje je torej nepotrebno ter ima drugi
pomen. Ali smatra morda krščanski list Pišeka,
kateri je zboroval v sv. Martinu pri cerkvi in
drugod, kakor je slišati v farovžih, katoliškega,
in Kresnika zato ker je zboroval v pošteni Po-
stirskovi gostilni nekatoliškega? Ko bi bil pa
pastirski list označil, da škodujejo sv. veri po-
sami dnhovni kod nečistniki, krivoprisežniki,
goljufi, itd., bolj bi jo bil zadel. Končno je še
prisnil pečat klerikalni politiki sv. misijon na

lice. Prišli so namreč trije g. kapucini iz Celja,
da bi učili sv. vero. Pa kaj! o vboge prižnice
in spovednice, tu kod tam nič ko politika in
volitva; pa še več se je zlorabljala spovednica.
Nekaj prilik iz spovednice: — Kapucin: Koga bo-
dete volili? — Spovedenec: Še ne vem. — K.: Pa
morate povedati! — Sp.: Še ne vem! — K.:
Če ne volite Pišeka, ne dobite odveze itd. —
Drugi slučaj: Kapucin: Koga bode volil vaš
mož? — Žena: Ne vem! Kap.: Ja slišite go-
vorjenje? — Žena: Ne čujem, se ne brigam. —
Kap.: Prigovarjate moža, silite ga, da bo Pišeka
volil, drugače vam ne bo nikdar Marija poma-
gala! — Tretji slučaj: Kap.: Koga bode te vo-
lili? — Spovedenec: Ne vem! — Kap.: Pišeka
morate! — Spovedenec: Ne bodem ga, mislim
da ste prišli vero učiti, ne pa volitvo, itd. In
kaj še vse, to presega ves verski čut! In pri
tem še trdijo klerikalci, da vera peša; ne bi
bilo čuda, če bi! Mi hribovci smo še malo po-
kvarjeni, mi pravimo, da ne peša sv. Kristova
vera, kaj še, pač pa peša od farizejev in njih
delovanja pokvarjena vera! Prišel bi naj Kristus
z bičem ter rekel: Poberite se vi hinavci, vi
ste spreobrnili hišo božjo v jamo razbojnikov!
Ko smo že očakali v tem letu toliko novine,
smo si mislili, no tetos bodemo še imeli v sv.
Martinu sv. birmo. Prejšnje čase je bilo to te-
žavno, ker so se morali stari slabotni g. škofje
zaradi slabe ceste s štirimi volmi v nevarnosti
na Pohorje peljati. Zdaj pa imamo jako lepo
deželno cesto, da se brez vse nevarnosti lahko
najimenoitnejša kočija pelje. Čakali pa smo zastoj,
— saj so nam blagi knezoškof poslali pastirski
list, na katerega kakor tudi na sv. misijon bo-
dimo morali čakati do časa nove volitve; oh
kak nam bode dolgočasno; upamo pa, da se
bode tedaj g. poslanec Pišek že pripeljal čez
Fram, Kamenico in Voltino po ti zaobljubljeni
cesti. Srčen pozdrav „Stajerc“ od Pohorcev.

Hrastnik. V nedeljo 16. t. m. so imeli
otroci iz nemške šole konec šolskega leta s
svojo veselico, katero so jim pripravili gospodje
od rudnika in kemične tovarne. Bilo je vse
prav lepo urejeno. Ali začelo se je pripravljati
za slabo vreme; temu so se seveda naši zagri-
ženi nasprotniki rogali in smejali. Eden teh pr-
vaških zagrižencev po imenu Anze Krajšek je
celo rekel: da bi dež tako šel, da bi vse tiste
proklete Nemce neslo doli iz hriba... Je pač
dobro, da oslovski glas ne gre v nebesa. Kakršni
so stariši, taki so otroci. Toliko za danes. Ali
mi vemo še več drugih enakih hujskačev, ki
jih bomo prijeli, da bode javnost njih imena
izvedela.

Iz marnberškega okraja. Ljubi „Stajerc!“
Sprejmi po dolgem času zopet en dopis od
mene. V Ribnici na Pohorju zma-
gali so pri občinskih volitvah Nemci; ako
ravno so prvaki vložili rekurz, a pomagalo jim
ni nič, volitve so potrjene, kar jih
hudo jezi. Pred tremi leti vpili so „Svoji k
svojim“ a videli so, da jim to nič ne pomaga,
zopet lepo molčijo, in so pozabili na vsa gesla
in prvaške misli. Za spomin valja se jim še le
na Lipežovem travniku neki kozel od Sokola,
ki je tako sit da mu je trebuh počil. Ja tako
je prvaki, le lepo molčite, drugače se zna pre-
drugačiti še več.

Dama

ki drži kaj na zdravo ne-
govanje kože, ki boče zlasti
pege odstraniti ter mehko,
nežno kožo in beli tiste
dobiti in obdržati, umiva
se edino z
„Steckenpferd“ lilije-
nim mlečnim milom
(manka „Steckenpferd“) od
Bergmann & Co. Tischen 2. E.
Kos za 80 h se dobi v vseh
apotekah, drožerijah in tr-
govinah s parfumom itd.

391

Novice.

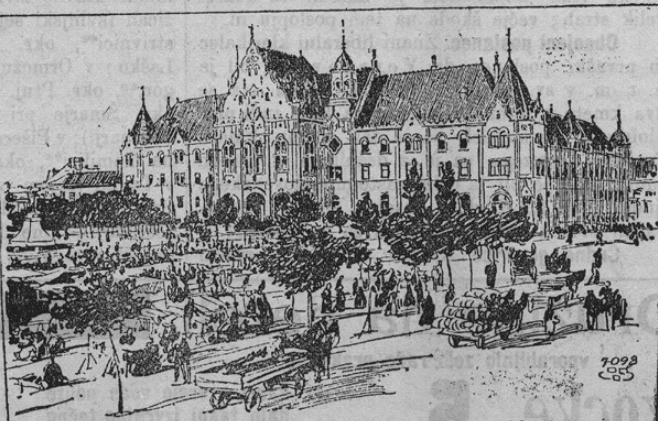
Sramoto delajo prvaški hujskači celemu
slovenskemu ljudstvu. Saj jim niti nedolžna deca
sveta ni. Ob zaključku šolskega leta na nemški
šoli v Šiški napadle so prvaške babe s fantalini
vboge otroke, so jih psovali, opljuvali in tudi
s kamenji obmetavali. Orožniki so podivjano
tolpo pregnali. To je posledica surove pisave
prvaških listov. Pfui Teufel čez tako zverinsko
počepnanje!

Plug cesarja Jožefa II. Prav ponižen je
plug, ki ga je napravil nepozabljeni cesar Jožef
II. slovitega. Razven noža je celi plug iz lesa.
Spretna kolesa so zvita iz veje in neobkovan.
Ta pohlevni plug rabil je cesar Jožef II. dne
19. avgusta 1769. Zadeva je itak znana, ven-
dar pa jo je dobro ponavljati; saj dokazuje
vendar globoko spoštovanje do kmetijskega stanu.
Bilo je tako-le: Tisti dan delal je kmet Jožef
Nowotny na svoji njivi, ko se je cesar Jožef II.
mimo peljal. Cesar je skočil iz voza, stopil
h kmetu in rekel: „Naj jaz enkrat poskusim“. Vzel
je potem plugove držaje v roke in zapo-
vedal kmetu, da naj konje požene. Mirno je
korakal čez sveže grude in mrmral: „Dobro
delo!“ Pravijo, da je njivo s plugom 17 krat
prekoračil. Potem je dal kmetu plug nazaj in
mu podelil pest tolarjev. Rekel je: „Gorko mi
je pa pri temu delu postalo. Ali zdaj vem tudi,
kako se izdeluje v potu obraza svoj kruh!“
Končno se je obrnil cesar k svojim spremlje-
valcem, pokazal na plug in rekel: „To je inštru-
ment miru in kulture, ki si bode bolj gotovo
svet pridobil nego vsi meči in kanoni. In kmet-
ski stan, ki vodi plug, je najzanesljivejši steber
držav in vladarjev. Zato pa čast kmetu in
plugu!“ — Moravski stanovi kupili so potem
od kmeta Nowotny dotični plug in ga shranili
v Brnu. Na cesti ob tisti njivi, na potu iz Brna
v Olumec pa so pustili spomenik napraviti. Ko
se je v času vojske ta spomenik uničilo, napra-
vili so družega, ki so ga pa sovražniki zopet
l. 1809 razbili. Tretji spomenik pa stoji še dan-
es. L. 1873 pripeljali so plug na svetovno raz-
stavo na Dunaj. V dotičnem paviljonu pa je
nastal ogenj, ali k sreči so pogumni možje zgo-
dovinski plug rešili.

Gospoda na deželi. Zdaj v vročih pasjih
dneh prihaja zopet gospoda na deželo, da tam
vročino lažje prenese. Pri temu ti „Sommer-
frischlerji“ dostikrat kmetom prav neprijetni
postanejo. List „Münchener N. N.“ jim vsled
tega sledečih 10 zapovedi priporoča: — Ako
greš na deželo, nikar ne misli, da smeš svojo
dobro vzgojo doma pustiti. — Prava prostost
počitnic ni surovost in nevezanost na deželi ni
brezobzirnost. — Ne pozabi, da ne slišijo polja,
gozdovi in travniki tebi in da jih moraš tedaj
vedno varovati. — Ne dovoli tvojim otrokom
vse, češ da smejo na deželi divjati; kar je
otrokom veselje, je dostikrat kmetu žalost. —
Prični tvojim otrokom spoštovanja do kmetijskega
dela; potem ne bodejo smatrali travnike za
igrališča, ne bodejo žitna polja zaradi par rožic
pobodili in nezrelo sadje iz dreves jemali. —
Ostani na cesti, kadar se izprehajaš. Zapri
vedno „gatre“ za živino, ker napraviš kmetu
drugače lahko veliko škodo. — Ne razbijaj po
cesti steklenic, kajti črepine lahko človeka in
žival hudo ranijo. Ne meči papir za zavijanje
jedil po tleh, ker je to neokusno. — Ne za-
sramuj kmetijskih šeg, ker so te posledica stare
tradicije in kmetom svete. — V polnem stan-
ovanju ravnaj s pohištvo tako, kakor da bi
bilo troje. — Ne zahtevaj, da bi ti kmet vse
napol šenkal. Poletje je kratko in ljudje hočejo
za svoj trud tudi kaj zaslužiti. Tudi na deželi
velja geslo: Živeti in živeti pustiti!

Potres na Ogr- skem.

Že v zadnji številki smo po-
ročili o hudem potresu, ki je pri-
šel od ogrske pokrajine. Zlasti hudo
pridejeto je bilo mesto Kečkemet.
To mesto je doživelo tudi lanko
potres. Pri sedanjem ni ostala
nobena hiša nepoškodovana. Dim-
niki so padli na ceste in v stano-
vanjih se je razbilo vso pohištvo.
V mestu je zavladalo seveda veli-
kano razburjenje. Mestni rotovž,
župnišče in razne šole so bili po-
roščeni. Piatistovski cerkev so mo-
rali podreti. Telefoni so seveda
tudi pretrgani. Škode
je v tem mestu za več milijon-
ov kron. Vse cerkve in javna
posklopja so morali zapreti. Dve
meči sta bili ubiti, mnogo pa jih
je ranjenih. Naša silka kaže glavni
og mesta Kečkemet z rotovžem,
ki je zdaj hudo poškodovan.

Das durch Erdbeben zerstörte Rathaushaus in Keckemet.

Lz Spodnje-Stajerskega.

Hujski proti „Štajercu“ v Ptuj so že precej utihli in le semtertja še kak posamezni rogovilež neumne bajke o naši „zvezi“ s klerikalci ponavlja. Naši odjemalci in somišljeniki vedo čisto dobro, da je vsaka zveza „Štajercijancev“ s klerikalno stranko izključena. Saj je vendar ravno „Štajerčeva“ stranka tista, ki je vedno in povsod brez ozira na desno in levo odločni boj proti izdajalskemu, poneumovalnemu klerikalizmu peljala. Kdo more tega tajiti? Kar je na Spodnještajerskem in med koroškimi Slovenci naprednega, to je večidel naša stranka napravila in pridobila. In marsikateri voditelj, marsikateri kandidat umirajoče celjske „narodne stranke“ izšel je iz naših vrst ter se zdaj zopet k nam vrne. Vse to bi morali hujski vedeti in razumeti. Potem bi pač tudi uvideli, da se s papirnatimi bombami proti „Štajercu“ ne morejo boriti... Sicer pa mi svojih kvart ne skrivamo in zato hočemo tistim hujšakom proti „Štajercu“ na uho povedati, kaj so s svojo gonjo dosegli. Ti hujski niso bili nikdar naši naročniki ali odjemalci ali somišljeniki. Jezik so hoteli vedno brusiti in nam komandirati, kako se naj v politiki zadržimo; delali pa niso nikdar nič. Takih tičkov mi ne potrebujemo, kajti z jezikom se ne fundira resni list. Vsa hujskarija teh prenapetežev pa je imela ta uspeh, da smo na celnem spodnjem Štajerskem izgubili 7, reči in beri sedem naročnikov; od teh je eden v Ptuj! Pridobili smo pa v volilnem boju na stotine novih odjemalcev in pridobivamo jih še z vsakim dnevom. Sploh smo vedno napredovali, kadar so nasprotniki besno proti nam hujskali. Tako tudi sedaj... Prosimo torej cenjene nasprotnike — naj bodejo potem v katerem taboru karkoli hočejo (prizadeti nas bodejo gotovo razumeli!) — naj še nadalje do otroško gonjo proti „Štajercu“ vodijo, kajti mi imamo od tega le profit! Lahko bi te fantičke javno za ušesa prijeli in njih laži javno razkrinkali. Pa se nam ne zljubi; niti na misel nam ne pride. Mi pravimo le eno: Bog daj norcem pamet!

Sokolski rdeče-srajniki čutijo zopet potrebo, da rogovilijo po spodnjem Štajerskem. Mi sicer nimamo nič proti temu, ako se ponasajo fantički z dolgimi peresi in v neokusni svoji garibaldinski uniformi kakor petelini na gnoju. Le proti temu smo in bomo vedno nastopali, da se na ta način širi nemir in hujskarija ter moti sporazum med mestnim in kmetiskim prebivalstvom. Prvaškim advokatom je tak sporazum seveda trn v oku, kajti čimveč prepira je, temveč dela zanje in temveč ekspanzija... Preteklo nedeljo imeli so sokolaši v zagriženem trgu Središču svoj „zlet“. Ako se bi ti mladi ljudje samo v Središču na glavo postavljali in s slabo pijačo ter še slabšimi klobasami navduševali, bi jim živ krst tega ne zameril. Ali porabili so vsako priliko na vsaki postaji, da so tulili kot divjaki in izivali mirne domačine. Zlasti v Ptuj je bilo to opaziti. Ptujске sokolaše vodil je mladi advokat dr. Fernevc, ki prav rad nemške kronice služi. Ko so ptujski in šentlenartski sokoli na kolodvoru ob 12. uri iz vlaka stopili, pričeli so tuliti kakor besni. Par minut so pokazali slabše manire, nego jih imajo zverine v menazeriji. Ker so opazili na kolodvoru par naprednih gospodov, so jih takoj obkolili in s hripavimi glasovi nanje vpili. Posebno se je odlikoval neki dolgi sokolski kozliček iz sv. Lenarta, kateremu se je središki „fuzel“ iz ušes kardil, nadalje neki komi „narodnega“ trgovca Lenarta, o katerem se bomo še prihodnjice natančneje pomenili in drugi. Na ta način nastanejo narodni pretepi, ki škodujejo potem na vse strani. Gotove sokolaške trume so v resnici

bolj podobne balkanskim poldivjakom nego olikanim ljudem. Upamo, da se to bedasto hujskarijo ne bode nadaljevalo, kajti drugače bi znali napredni možje enkrat red napraviti. Na Srbskem ali Ruskem hvala Bogu še nismo!

„Straža“ v Mariboru ni bila nikdar duhovita in niti pogosto rabljene latinske besede ji v tem oziru niso pomagale. Slala je vedno na duševnem nivoju „Slov. gospodarja“ in s tem je dovolj rečeno. V zadnjem času, odkar so volitve minule, pa se je „Stražinem“ pisacem menda popolnoma zmešalo. Mislimo, da so „uredniki“ tega žurnalističnega klopoteca „zmago“ prehudo praznovali in da vidijo zdaj že miši in črne kebre okoli letati... Par nebovpijočih neumnosti „Straže“ bi sicer radi v zabavo čitateljev približali; pa se nam papir smili in bomo raje do predpusta počakali. Za danes le omenimo, da ima „Straža“ zdaj neumno navado, da meče „Štajercijance“ v eno posodo z „narodnjaki“ in da laže z liguriansko predrznostjo o kompromisu med nami in Plojaši. Mi gotovo nismo zato tukaj, da bi branili narodni ščit Plojašev. Ali resnici na ljubo pribijemo, da tudi s Plojaši nismo sklepali nobenega kompromisa, čeprav se nam je to od raznih strani in raznih oseb ponujalo. Sicer pa smo prepričani, da bi klerikalci po kolenih okoli „Štajerčevega“ uredništva lazili, ako bi jim mi le mali prst ponudili. Capito? Mi pa nismo hoteli zveze ne z ene ne z druge strani! Pa še nekaj otročji „Straži“: pričeli ste zdaj naše kmete na revolverski način napadati in psovati! Gospodje pri „Straži“, ne igrate se z ognjem! Mi bi lahko malo nervozni postali in odkrili marsikak farovski roman, ki ga doslej pokrivamo s plaščem krščanske ljubezni. Pustite naše somišljenike pri miru, gospodje, drugače bomo zaropotali, da bode marsikomu srce v hlače padlo. Capito?

„Noticbühl“ novega poslanca. Prijatelj našega lista nam piše: Zadnjič sem opazoval novega dičnega državnega poslanca za ptujsko-ormoški okraj Miho Brenčiča. Hodil je po mestnih ulicah v Ptuj in si pustil — roko poljubovati. Res, odlašeni kmetje so mlademu možaku roko poljubovali. Z raznimi starejšimi ženskami se je potem pomenkoval. Z vsemi mogočimi stvarmi so mu prišle; ena ga je celo vprašala, zakaj pijejo ženske „tauzentrože“. Ta Miha si je vse zabeležil ter je vse doseči obljubil. Vedno ima „noticbühl“ v roki in si dela beležke... Gospod državni poslanec, ne obljubite preveč, kajti drugače si pridobite preveč prijateljev!

Iz okolice Ptuja smo dobili poročila, da so nekateri šli iskat tistih cekinov, katere je Miha Brenčič iz Spuhlja trosil iz žaklja po cesti in po grabni; pa niso nič našli. Tudi nam poročajo, da on ni imel v žaklju cekinov, ampak novi cilindri je nesel v žaklji, da bi ga ne bi nihče poprej videl kakor dunajske device...

V občini Ragoznici, tako se nam piše, je skoraj nakrat strela udarila v dvojno gospodarsko poslopje v nedeljo 16. julija. Prvo pri Juri Arnuš (Sorčič), kjer je vse pogorelo, je tedaj velika škoda, ker je dotični za malo svoto zavarovan. Drugo pri Anton Vertič, tam ni druge večje škode in kar je čudno, da je strela naredila samo tri luknje skozi zid in nič sežganega se ne vidi. Domačinom je naredil ta udarec velik strah; večje škode na tem poslopiju ni.

Obsojeni poslanec. Znani liberalni klerikalec in prvaški poslanec dr. Verstovšek bil je 5. t. m. v sv. Martinu na Paki. Tam sta se dva kmeta z njim skregala in ga baje tudi preklufutala. Verstovšek pa je dal enemu kmetu zausnico, drugega pa je z dežnikom v trebuh sunil. Zato je bil ta dični zastopnik slovenskega ljudstva na 50 K globe obsojen. Kmete pretepa paval prvaški poslanci menda še ne bodejo!

Čudne govorice krožijo o celjski prvaški

zadrugi „Lastni dom“. Govori se sploh da nekaj poka in poka in smrdi. Krčmar gospa Johana Lassmann v Gaberju je rekla, da nima nobenih zvez z „Lastnim domom“. Bode to prvaško-narodno podjetje itak kmalu poginilo („Höten gehen“). No, prvaki so krčmarico zato tožili, češ da je zadrugo na časti belila. Tožena gospa je izjavila, da ima dokaz, da se „Lastnemu domu“ res nevarno slodi. Bila je oproščena, brez da bi se dokazi dopustili. Na vsak način je tudi zadruga „Lastni dom“ dokaz itak znanega prvaškega gospodarstva. Mislimo, da bomo morali v kratkem o temu „narodnemu“ podjetju obširne govoriti!

Pravi duhovnik ljubezni je itak predobro znani čadramski župnik Jurij Bezenšek. Tudi črnosukežu je narodna hujskarija stokrat vredna nego krščanska vera. Tudi umrla je Oplotnici splošno priljubljena gospa Hasenbich. Pokojnici v spomin hoteli so pevci žalostno zapeti. Ali komaj je politični duhovnik zaslišal prve glasove nemške pesmi, ko je že zapel: „Nemčurji so tukaj, gremo!“ In nositelji smrčica proč odnesli. Tako postopajo ljudje, ki so nasledniki Kristovih apostoljnov...

Kaj je to? „Slovenec“ piše: „Posojilnica“ v Žalcu zavlačuje nekaterim strankam izplačevanje hranilnih vlog. Če to ne bo bilo stovalo, pridemo s številkami. — Vprašamo novo narodne gospode v Celju, kaj je na zanimivi stvari. Ali se tej posojilnici morda ne že slabo godi?...

Prvaško gospodarstvo. Prvaško klerikalno glasilo „Slovenec“ piše: — „Liberalno (narodno) gospodarstvo. Žalostni dogodki se vršijo drug za drugim. Liberalno gospodarstvo na Štajerskem se nagiba k jemam koncu. Zvezna tiskarna v Celju, ki se je še dosedaj nekako lovila z velikimi deficiti radi „genialno“ ustanovitve listov, je začela odpuščati osebo. nedeljo je bila odpoved dostavljena enemu stavnemu stavcu, ki je oženjen in je delal že pet let pri tiskarni. Tej odpovedi bodo sledile vrsti druge. Vzrok: ni dela in ne denarja. Tiskarni bode z naše (klerikalne) strani treba posvetiti večjo pozornost.“ — Tudi tu kaj vama narodnjake: kaj pa je na temu? Ali res voda v grlo teče?

V mariborsko ječo so pripeljali prvaka Hudnika in revizorja Jošta, ki sta vboje ljudi pri „Glavni posojilnici“ za milijone oškodovani in sta bila kot prava tipa prvaškega gospodarstva na večletno ječo obsojena.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, označeni z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdama ** pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 22. julija pri Sv. Heleni, okr. Šmarje pri Jelšah; v Ivnicah**, okr. Köflach; na Mihi Rodnah**, okr. Ptuj; v Brežicah (svinjski sejem v Orehovcu**, okr. Brežice. Dne 25. julija v Žalcu**, okr. Celje; v Slovenski Bistrici** Ormožu (svinjski sejem); pri Sv. Urbanu**, okr. Ptuj; v Čermožišah**, okr. Rogatec; v Koziem** v Lipnici**. Dne 26. julija v Teharjih**, okr. Celje; v Framu**, okr. Maribor; v Mariboru na Ptuj. Dne 27. julija v Gradcu (sejem rogatino). Dne 28. julija v Gradcu (sejem mlado klavno živino). Dne 29. julija v Brežicah (svinjski sejem). Dne 31. julija v Bistrici** v Ormožu; pri Sv. Jedrti**, okr. Laško; v Ormožu; pri Sv. Lovrencu v Sl. gor.**, okr. Ptuj. Dne 1. avgusta na Ponikvi, okr. Šmarje pri Jelšah; v Ormožu (sejem ščetinarji); v Pišecah**, okr. Brežice; v Radguncu na Gomilici**, okr. Lipnica. Dne 2. avgusta v Lučah (sejem z drobnico), okr. Arve; pri Sv. Lenartu v Slov. gor.; na Ptuj (sejem ščetinarji). Dne 3. avgusta v mestu Gradcu (sejem z rogatino in konji); na Bregu pri Ptuj.

(svinjski sejem) s sejem s sejem v Gradcu. Spodnji Postrica; v avgusta na Ptuj. Janžur, ob

Poročilo roča, g. Jerico Maršolsko turo na ppevali. Ed

Zapri je ljudi k neko krč nagovarjal.

Obesil agent H. Pogor posestnika maj da so 8000 K.

1800 Kamenski zaspal.

Deton šila je sv nico. Dela pravi, da

Vlak Hrastniko bil je tako

Vbogi padel otro in je utor

Vlomi pri trgovc in oddal

Umrl mojster in bauer.

Žitje Bobnar, z Ribe

Ribe sin Janez jih pod k brez rib.

V za Supanc, k čez 130 ukradel.

Zapri je v Mari pri Marib ki je kra

10 li Sv. Lenar ničarjeve slopj v (je zažgal

mladega mnogo ra

Lepa je občina rokah in nazadoval občinske

vaških neki s svojim pe komisarija vile in l domače š

činski taj po gozdo Volici ni klerikalni

v drugem dosegli. odborniki

Zobni

K

Družine na deželi

vporabljajo zelo rade praktične

MAGGI jeve

kocke à 5 h

samo z vrelo vodo polite dajo takoj izvrstno tečno govejo juho.

Prave samo z imenom MAGGI in varstveno znamko zvezdo s križcem.

Druge kocke niso MAGGI jeve.

splošno, česarica, klad, da, k, krmalu, krmasti, dokaze, bi se ti, zadruga, vaškega, orali v, bširneje, redobro, Temu, rat več, rla je v, enbichl, lostinko, zaslislal, zavpil: telji so, dje, ki, sojil, trankam, o zado, amo po, na tej, rda tudi,

erikalno, ralnno, tni do, lno go, a svo, Celju, z več, ovljenih, lje. V, no stroj, ze pet, dile po, narja, ni treba, aj vpra, Ali vam,

raka dr, ge ljudi, odovala, ospodar, em, zaznamo, dicama *)

. Šmarje, a Malih, sejem), lija v, rici**, v u**, okr. ozjem**, n**, okr. riborn*, (sejem z, (sejem z, v Bre, v Ko, **, okr. v Slov. Ponikvi, (sejem s, adgoni*, gusa, rez; pri (sejem s, Gradcu, pri Ptuj,

Detomorilka. Vžitkarica Tereza Šrol zadu, je svojega otroka in ga vrgla v potok Kos, Delavci so našli malega mrliča. Morilka, da je to iz revščine storila.

Vlak povozil je med Zidanim mostom in, mestnikom delavca Martina Kajtna. Nesrečnež, je takoj mrtev.

Vboga deca! Iz Laškega se poroča, da je, del otrok zakonskih Kovačič v Žigovu v mlako, je utonil. Seveda bil je otrok brez nadzorstva.

Vlomil je hlapec Pajer v Slovenje-Gradcu, njegovu Peuschu. Ali trgovec ga je zasačil, oddal orožnikom.

Umril je v Ptuj splošno znani ključarski, pater in hišni posestnik g. A. Scheichen, ter. Lahka mu zemljica!

Žitje kradla sta v spodnji Hudinji zakonska, zakar se bodeta v zaporu pokorila.

Ribe kradel je pri sv. Jurju j. ž. kočarjev, Janez Mastnak z raznimi tovariši. Dali so, pod ključ, kjer se bodejo tudi postili, pa, za rib.

V zapor dali so v Storeh nekega Jožefa, kane, ki je sicer prosjačil, imel pa pri sebi, 130 K denarja. Bržkone je denar kje, kradel.

Zaprlj so v Eisenerzu korporala Blasa, ki, v Mariboru 400 K poneveril. V sv. Lovrencu, v Mariboru so zaprli slikarja Tršovec iz Reči, je kradel denar in ure.

pljuje ogenj in žveplo, pa jim nič ne pomaga. Kmalu jim bode v tej občini popolnoma odklenkalo. Čestitamo vrlim naprednim volilcem prav prisrčno!

Zmaga. Pri občinskih volitvah v Finkensteiniu so zmagali naprednjaki proti združenim nasprotnikom z 163 proti 111 glasovi. Čestitamo vrlim volilcem!

Orglje že zopet špilajo in kmalu jih bomo tudi v državnem zboru začeli. Seveda to resnega človeka sploh ne vznemiri. Zadnje volitve so javno in jasno dokazale, da hiti klerikalno gospodarstvo na Koroškem svojemu polomu nasproti in da proti resni volji ljudstva tudi najgrša zloraba cerkve v politične namene ne pomaga. Ljudstvo odpira oči, — in tako, kakor so nemški koroški kmetje v doslej tako klerikalni labudski dolini Konrada Walcherja pogнали, tako bode tudi v par letih orglarju Grafenauerju odklenkalo. To je gotovo! Letos se je šlo le še za okroglo 50 glasov in Grafenauer bi bil prišel v ožjo volitev. To kaže pač o lepem razvitku naše napredne misli in nam daje vedno nove moči v težkem političnem boju. Proti temu dejstvu pa ne pomaga nobeno govoričenje „Š Mira“ in enakih lističev, na katero tudi odgovarjali ne bomo. Prvaške orglje le naj špilajo, — glasovi so napačni in ljudstvo se jim smeji...

Ruden. Z ozirom na razne dopise v „Š Miru“ se nam poroča: Res je, da je rimsko-katoliški duhovnik g. Franc Mikula, provizor v sv. Nikolaju, pri ožji volitvi dne 20. junija anno 1911 socialnega demokrata Eicha volil in se mu to lahko dokaže. Tega pa v naših listih ni nikdar stalo, da bi se moralo takemu duhovniku v obraz pljuniti; kdor bi to zamogel dokazati, dobi od našega uredništva 20 K. Dokler pa se to ne zgodi, ostane dotični „Š Mirov“ članek s špičastim nosom predrzi lažnik. Tudi ima „On“ grdo navado, da svojo osebo v dotičnem članku z „mi“ nazivlje. Na koncu pa stoji, da je članek nekdo iz Gorenčič spisal. Ali ni bil to morda „da heilige Bue“??

Pliberk (Igra). Piše se nam: Tukaj se je vršila zopet „igra“. Kako slabo je bila obiskana, se razvidi iz tega, da je krčmar sam ob začetku določene ure še vedno dvomljivo v svojem „Nerodni-dum“ (po nemško „stilles Haus“) okoli špaciiral in vedno povpraševal, ali bode danes res „igra“. Vidite, gospod Hornböck, ljudje so te komedije že sili!

Sv. Peter a. W. O „prstu božjem“ se nam piše: Kakor znano, bil je pri nevihti dne 2. t. m. vrli napredni kmetijski fant ob strele ubit. Takoj so bili črnuhi zopet s svojim „prstom božjim“ tukaj. Temu nasproti omenimo, da je tudi ob istem času v romarsko cerkev na Lisni strela udarila in cerkev hudo poškodovala. Mežnar in njegova žena sta komaj smrti ušla, ker zadnji vsled nevihte in pozne ure ni hotel več zvoniti. — Tudi en „prst božji“ in sicer: „Ako bodeš še enkrat črno ali rdeče volili, potem...“ Ali mi nočemo tako hudomušno misliti in strah slepim močem nature pripisati. Sicer bi se pa strela (Blitzableiter) na stolpu bogate cerkve na Lisni lahko popravil, ker tukaj strela rada udari in sedanje varstvene priprave ne zadoštujejo več!

Bilčovs (V obrambo resnice). Vi se jezite, Vi črni rdečkarji in rdeči črnuhi glede izida državnozbornske volitve in od jeze ne veste, kako bi šli čez naprednjake. O moji malenkosti n. pr. se je razširilo govorico, da sem baje na neki veselici požarne brambel rekel, da zamerimo pri požarni brambeli le „bele“ rabiti. Temu nasproti pribijem, da je tisti, ki je to o meni rekel, lagal; kajti jaz tega nisem nikdar dejal. Nasprotno: obžalovanja vredno je, da ravno črni za to človekoljubno društvo skoraj nobenega zmisla nimajo. Naprednjakom je pri požarni brambli vsakdo dobro došel; samo tri dobre lastnosti mora imeti i. s. 1. da pride takoj na požarišče, 2. da obiskuje pridno vaje in 3. da pusti dobrovoljne tovariše pri miru. — Gutheil! Alois Koch, šolevodja v Bilčovsu.

Bilčovs. (Samomora). Na petek dne 14. t. m. se je tukaj ob 4. uri zjutraj ob Dravi na stari cesti neki mladi mož obesil. Mrliča še ni nikdo izpoznal in tudi ni vzrok samomora znan. Pri mrlju so našli 3 vinarje.

Pozor! Oklic! Piše se nam: Vsled sklepa

se na 25. julija 1911 odredjena prostovoljna dražba Simoncevega posestva pri sv. Jerneju (St. Bartholomä) ne bode vršila.

Smrtna nesreča. Pri železniški zgradbi Laundorf St. Veit je zasula zemlja delavca Franca Zezerle. Dobil je take poškodbe, da je kmalu nato umrl.

Požar. Pri sv. Salvatorju je pogorelo gospodarsko poslopje s krmo v množini 1200 centov. Splošno se sodi, da je nekdo nalašč zažgal.

Pazite na deco! Z vrelo črno kavo se je polil 1½ letni sinček Elize Lintner pri Paternionu. Otrok je pridobil tako hude opekline, da je kmalu nato umrl.

Nesreča. V Pliberku šel je gluhonemi A. Vogel mimo cerkve, ki se je ravno popravljala. Padla mu je opeka na glavo in ga smrtnonevarno ranila.

Slepar. Zaradi sleparije zasledujejo potnika Blaža Elšviger v Melnitzu.

V svinjskem koritu utonila je 2 letna hčerka posestnika Tatschl v Ladinigu. Stariši so pustili nesrečnega otroka brez nadzorstva.

Obesil se je v sv. Petru pri Celovcu tesar L. Heller iz neznanih vzrokov.

Pod vlak vrgla se je v bližini Finkensteina neka 48 letna ženska. Ranjena je smrtnonevarno.

Strela ubila je v Glaneggu nekega 14 letnega dečka.

Iz voza padel je hlapec Martin Irmann v spodnjem Dranburgu tako nesrečno, da je ostal na lici mesta mrtev.

Po svetu.

Velikanska vročina vladala je v zadnjem času v nekaterih državah Severne Amerike. V mestih Novi York, Philadelphia, Chicago itd. je vsak dan na stotine ljudi vsled vročine umrlo. V mestu Montreal je vročina 300 otrok pod petimi leti umorila.

Jama morilec. V belgajski trdojavi imajo vodnjak, iz katerega se je čutilo nepopisni smrad. Hoteli so vodnjak izčistiti in našli v njem cele kupe segnitih mrličev, ki so tam že dolga leta ležali. Pravijo, da je bivši srbski kralj Milan svoje sovražnike pustil umoriti in v ta vodnjak vreči. To jama morilec so zdaj zasuli.

Kolera se še vedno opazuje v Benetkah, čeprav so tamošnje oblasti bolezen zatajale, da ne bi tujci izostali.

Veliki gozdni požari so se zgodili v Ottawi (Amerika). Poroča se, da je 300 do 400 oseb v plamenih ob življenje prišlo. Na stotine hiš in velikanski gozdovi so pogoreli.

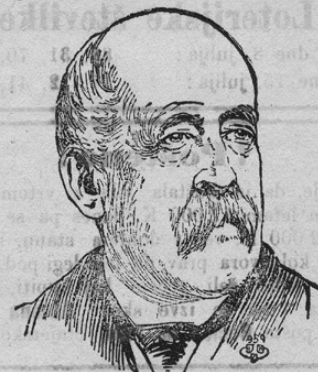
Vročina v Ameriki. Glasom poročil je v Severni Ameriki zaradi vročine že 1100 oseb umrlo. Poginilo pa je zaradi vročine 1300 konjev ter 8000 psov in mačkov.

Fajmošter — župan. V občini Gunja na Hrvaškem so fajmoštra Gjuro Krbavaca za župana izvolili. Prvi župan v duhovniški suknji. Radovedni smo, kaj še bodejo popi postali!

300 rudarjev ponesrečilo je pri gozdnih požarih v Kanadi (Amerika). Rudarji so namreč pod zemljo delali, ko so pričeli gozdovi nad njimi goreti. Niso se mogli rešiti in dim je nesrečne knape zadušil.

Knez Karl pl. Schwarzenberg.

Listi poročajo, da je knez Karl pl. Schwarzenberg na svojem gradu Wossov težko na tifuzu obolel. Knez

je danes v 53. letu življenja. On je član gosposke zbornice, minister v p. itd.

Umetno narejeni roj.

(Kunstschwarm).

Piše Alojzij Križanič Vel. Ned.

Premišljeno pričeto, dobro končano, velja pred vsem o napravi umetno izdelanih rojev. Podobno sem pisal v lanskem koledarju tudi o prepotrebni vzdrževanju in napajanju čebel.

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 40